

42. Дубровник босанском краљу Стефану Остоји

† прѣсвѣтлоу и прѣвисокоу гнѣу Стефану остон по млѣти вжнѣи
кралю сръблѣмъ воснѣ и западнѣи странама и к томѣ ѿ владѣцаго
грѣа дѣбровника кнеза и ѿ вѣсе ѡпкине много смѣно поклонѣннѣ
гнѣу хралеѣвство и зна како по твоѣи слаткон любѣѣ наамъ свонмъ
срѣчнѣмъ приателѣѣ записалъ и ѡстановитнлъ еси вѣсе законѣ
и слободѣщине коѣ смо имали с тѣми прадѣителѣми кралюѣвства ти
гѣподомъ сръбьскѣо рашкѣо и босанскомъ да насъ по твоѣи млѣти ѡ тѣхъ
законѣ и слободѣщинѣ и кралюѣвство ти ѡздръжи а ми гнѣу бѣгѣ и твоѣи
млѣти и волюѣ наднѣмо се ѿ кралюѣвства ти а съди гнѣу бѣгѣ и твоѣи
млѣти ѡпоменѣмо юрь ѿ постаннѣа ѡзимала се је цѣрнѣна на једномъ
мѣстѣ на леденнѣа на людѣ кралюѣвства ти кон сѣ шли ѡ дѣбровникѣ
а съди постаннѣа је цѣрнѣна на дрѣгѣ мѣстѣ ѡ конавлѣ на лютон гдѣ ѿ
постаннѣа нѣ нигда прѣво цѣрнѣна ѡзимана ѡвамо на леденнѣахъ
ѡзимлѣ једнѣ цѣрнѣнѣ цѣрнѣникѣ кнеза павла а на лютон ѡзимлю дрѣгѣ
цѣрнѣнѣ люднѣ воѣводе сандалѣа тѣе стоган је ѡснано людемъ кралюѣв
ства ти двоѣ цѣрнѣне плакѣать а наамъ гнѣу је много ненарѣчно юрь затон
ѡзрокѣ ѡвѣракѣаю се люднѣ кралюѣвдѣвѣти ѿ нашега грѣа зато молнмо
много срѣчно и вѣ вѣсѣ ѡмнѣенно бѣдѣи млѣть заповѣдѣть да се на лютон
тѣи цѣрнѣна не ѡзимлѣ на людѣ кралюѣвства ти и да наамъ не ѡвѣракѣаю
люди ѿ грѣа

ad x agosto 1399

42. Дубровник босанском краљу Стефану Остоји

† Пресвијетлому и превисокому г(оспо)д(и)ну Стефану Остоји, по м(и)л(о)сти Б(о)жијег краљу Србљем, Босни и западнем странама и к тому, од владуштаго града Дубровника, кнеза и од все опкине, много смјерно поклоњеније. Г(оспо)д(и)не, краљевство ти зна како по твојег слаткој љубви наам, сво(ј)им срд(а)чним пријатељем, записал и установитил (!) јеси все законе и слободштине које смо имали с т(во)јими прародитељми краљевства ти, господом србском, рашком и босанском, да нас по твојег м(и)л(о)сти у тијех законех и слободштинах и краљевство ти уздржи. А ми, г(оспо)д(и)не, по твојег м(и)л(о)сти и бољему надијемо се од краљевства ти. А с(а)ди, г(оспо)д(и)не, Б(о)гу и твојег м(и)л(о)сти опоменујемо, јер од постанија узимала се је ц(а)рина на једном мјесту, на Леденицах, на људех краљевства ти ко(ј)и су (и)шли у Дубровнику. А с(а)ди, поста(в)љена је ц(а)рина на другом мјесту, у Конавлах, на Љутој, гдје од постанија није нигда прво ц(а)рина узимана. Овамо на Леденицах, узимље једну ц(а)рину ц(а)риник кнеза Павла, а на Љутој узимљу другу ц(а)рину људије војеведе Сандаља. Тер с тогај, јес(т) усиљно људем краљевства ти двоје ц(а)рине плакјат. А нам г(оспо)д(и)не јес(т) много ненаручно, јер за ти узрок одвракјају се људије краљевства ти од нашега града. Зато молимо много срд(а)чно и в всем умиљенно, буди ти м(и)л(о)ст заповидјет да се на Љутој ти ц(а)рина не узимље на људех краљевства ти, и да нам не одвракјају људи од града.

ad X agosto 1399